

грошових доходів і витрат, а потім — на суму змін у робочому капіталі. Кілька років тому непрямий метод був єдиним дозволеним методом складання Звіту про рух грошових коштів.

Основна відмінність нової форми Звіту за прямим методом — це укрупнення статей. Тобто більше не треба розподіляти надходження між авансами та погашенням дебіторської заборгованості, передплатами сплаченими та погашення існуючих зобов'язань, виділяти всі суттєві платежі до бюджету тощо. Також вилучено статтю про придбання та продаж майнових комплектів.

З форми Звіту про власний капітал вилучено кілька зайвих рядків «Статтві «Статутний капітал» і «Пайовий капітал» об'єднано в од-

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

Таким чином, Наказом № 73 загальні вимоги до складання українськими підприємствами фінансової звітності та її форми приведено у відповідність до чинних вимог міжнародних стандартів.

Вимоги нового НП(С)БО 1 не поширюються на суб'єктів малого підприємництва, які подають звітність згідно з П(С)БО 25.

Література

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 № 996-XIV.

2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: затверджено наказом МФУ від 07.02.2013 № 73.

3. П(С)БО 25 «Фінансовий звіт суб'єктів малого підприємництва»: затверджено наказом МФУ від 25.02.2000 № 39.

УДК 657

Левицька С. О.,

д.е.н., професор кафедри обліку і аудиту,
Національний університет водного
господарства та природокористування

ІНТЕГРОВАНА СИСТЕМА ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ ТА КОНТРОЛЮ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ: МЕТОДИЧНА, ТЕХНОЛОГІЧНА ТА АДМІНІСТРАТИВНА СКЛАДОВІ

З метою досягнення системності в управлінні необхідно дотримуватись основного закону організації як системи — закону синергії, який полягає в тому, що сума властивостей організова-

ного цілого перевищує арифметичну суму властивостей, що є у кожного, хто входить до складу такого цілого. Саме такий економічний, адміністративний та функціональний зміст покладено в основу організації інтегрованої системи обліку, аналізу та контролю результатів господарської діяльності за даними бухгалтерського обліку та фінансової звітності.

Більшість вітчизняних науковців-обліковців *під організацією бухгалтерського обліку* розуміють систему умов та елементів побудови облікового процесу, що складається з трьох взаємопов'язаних етапів: методичного, технічного та організаційного.

На *методичному етапі* організації бухгалтерського обліку забезпечується реалізація елементів методу обліку: документування, інвентаризації, використання синтетичних та аналітичних рахунків, застосування методу подвійного запису, оцінка активів та зобов'язань, калькулювання, бухгалтерський баланс та узагальнення даних бухгалтерського обліку на звітну дату.

Другий етап організації бухгалтерського обліку — *технічний* — полягає у виборі форм і способу обробки облікових даних.

Третій етап, *адміністративний*, передбачає налагодження системи адміністративного забезпечення діяльності бухгалтерської служби.

Під *організацією фінансового аналізу* сьогодні в більшості розуміють адміністративне забезпечення етапів (заходів) аналізу та засобів його проведення. Головне завдання фінансового аналізу на сучасному етапі — оцінити можливість оптимізації фінансових ресурсів підприємства з метою забезпечення інноваційно-інвестиційної діяльності на засадах збалансованості економічної, соціальної та екологічної складових. Фінансовий аналіз оперує досить широким спектром формалізованих і неформалізованих методів.

Організаційну модель фінансового аналізу господарської діяльності підприємства в умовах економічних трансформацій наведено у вигляді взаємопов'язаних модулів (рис. 1).

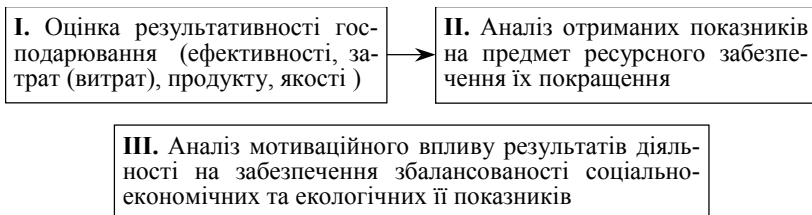

Рис. 1. Організаційна модель фінансового аналізу господарської діяльності

Вітчизняні вчені та практики трактують **організацію фінансового контролю** в більшості тяж як технологію адміністрування контрольно-ревізійних процедур. З урахуванням концептуальних визначень фінансового контролю відповідно до чинних нормативних актів та економічних енциклопедій можемо узагальнити, що контроль:

- органічна система моніторингу фінансових показників керівництвом суб'єкта та/або контролюючими органами;

- не тільки джерело інформації, а також елемент управління економічними об'єктами і процесами;

- запроваджується з метою виконання управлінських рішень і забезпечення раціонального використання виробничих ресурсів, процесу інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства, збалансованості соціально-економічних та екологічних показників.

*Виходячи з обсягів і завдань бухгалтерського обліку, фінансового аналізу та фінансового контролю, потреб щодо повноти та достовірності їх інформаційної бази, організація зазначених складових цілісної системи управління підприємством повинна розглядатись як **інтегрована система, інформаційний фінансовий ресурс (ІФР), з урахуванням особливостей його формування та впровадження на методичному, технологічному й адміністративному етапах.***

В основі методичної складової ІФС — принципи альтернативного вибору елементів методу в розрізі кожної з підсистем, що передбачає:

- орієнтацію на найновіші практичні досягнення з використанням науково обґрунтованих підходів;

- забезпечення ефективності методу через оцінку співвідношення економічної вигоди до ресурсних затрат;

- досягнення об'єктивності отриманих даних;

- оперативність в процесі застосування елементів методу (що передбачає, насамперед, достатній рівень аналітичності обліку, аналізу та контролю) тощо.

Наявність проблем на технологічному етапі функціонування ІФР підтверджується невирішеними на даний час результатами пошуків новітніх інформаційних технологій представниками українського бізнесу.

Адміністративний етап впровадження ІФР залежить від економіко-організаційної структури підприємства і передбачає:

- визначення оптимальної штатної структури задіяного апарату;

- встановлення норм праці та часу, необхідного для виконання робіт і визначення оптимальної чисельності фахівців (бух-

галтерів, економістів, фінансистів, внутрішніх контролерів, ревізорів, аудиторів);

— раціональну організацію робочих місць з урахуванням сучасних ергономічних вимог : встановлення належних комунікаційних зв'язків як між задіяними працівниками, так і між оперативними підрозділами підприємства та зовнішнім середовищем;

— системну мотивацію працівників (оплату праці, види матеріального та соціального стимулювання);

— налагодження обліку роботи працівників і контролю за виконанням ними своїх функцій;

— організацію системи безперервного підвищення кваліфікації фахівців (зокрема, для бухгалтерів необхідно передбачити можливість вивчення питань трансформації звітності за міжнародними обліковими стандартами);

— впровадження ефективної системи автоматизації робочого місця виконавців облікових, аналітичних та контрольних процедур та ін.

Висновки. В умовах становлення постіндустріальної економіки, впровадження принципів ведення євроінтеграційного бізнесу інформаційне забезпечення суб'єкта підприємницької діяльності розглядається як новий вид виробничого ресурсу. Розкриті в роботі теоретичні та практичні підходи створення і застосування інформаційного фінансового ресурсу за результатами узагальнення та інтерпретації даних бухгалтерського обліку, фінансового аналізу та фінансового контролю забезпечать не тільки прийняття ефективних адміністративних рішень менеджерами різних рівнів, але й стануть важливою оцінкою для зовнішніх інвесторів, позитивно вплинуть на динаміку економічних показників, що обумовить надходження економічної вигоди .

УДК 657.1

Легенчук С. Ф.,

д.е.н., професор, завідувач

кафедри обліку і аудиту,

Житомирський державний технологічний університет

КОНЦЕПЦІЯ ВАРІАНТНОСТІ МЕТОДОЛОГІЇ В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ

Будь-яку НСБО можна розглядати в світлі концепції варіантності облікової методології, що дозволяє проаналізувати її під кутом наявності / відсутності бухгалтерського вибору в процесі